

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 19 marca 1955 r.

w sprawie obrotu spirytem i skażenia spirytusu.

Na podstawie art. 1 i 3 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz § 1 ust. 1 i 2 uchwały nr 496 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad

i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Spirytus sprzedawany na cele niekonsumpcyjne wydaje się nabywcom w stanie skażonym.

Monitor Polski Nr 29

— 475 —

Poz. 280

2. Spirytus przeznaczony do spożycia przez ludność lub do produkcji artykułów żywnościowych wydaje się nabywcom w stanie nie skażonym. Jednak spirytus przeznaczony do wyrobu octu nabywca obowiązany jest skazić w octowni.

3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego może w poszczególnych przypadkach zezwalać na wydanie spirytusu przeznaczonego na cele niekonsumpcyjne w stanie nie skażonym, zobowiązując nabywcę do skażenia go przed użyciem lub nie nakładając takiego obowiązku.

§ 2. 1. Skażenie spirytusu polega na dodaniu domieszek, zmieniających jego smak, zapach i ewentualnie zabarwienie w taki sposób, aby bez zmiany swych innych istotnych właściwości spirytus stał się niezdatny do spożycia. W uzasadnionych przypadkach Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia może zezwolić na skażenie spirytusu w taki sposób, aby stał się niezdatny do spożycia, pomimo że nie nastąpi jednocześnie zmiana smaku, zapachu lub zabarwienia.

2. Skażenie spirytusu powinno być dokonywane pod nadzorem komisji, której skład i tryb postępowania ustala minister sprawujący nadzór nad działalnością gospodarczą jednostki, w której skażenia się dokonują, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

3. Skażenie spirytusu w zakładzie nabywcy następować powinno niezwłocznie po zdjęciu zabezpieczeń z naczyń zawierających spirytus i po ustaleniu jego ilości.

4. Ze skażonego spirytusu pobiera się próbki, które po zabezpieczeniu przez komisję powinny być przechowywane w miejscu skażenia spirytusu przez okres 3 miesięcy.

5. W razie skażenia jednorazowo większej ilości spirytusu niż 200 l próbka obejmować powinna $\frac{1}{5}$ l, chyba że spirytus skażony zostaje na cele perfumeryjno-kosmetyczne. Przy skażeniu spirytusu na cele perfumeryjno-kosmetyczne lub jeżeli ilość skażonego spirytusu jest mniejsza niż 200 l, próbkę należy pobrać w ilości

określonej przez komisję sprawującą nadzór nad skażeniem, jednak w ilości nie mniejszej niż 0,05 l.

§ 3. 1. Środków skażających spirytus w celu otrzymania denaturatu oraz środków przeznaczonych do skażenia spirytusu, który ma być użyty do celów napędowych, dostarcza sprzedawca. Innych środków skażających dostarcza nabywca.

2. Do skażenia spirytusu wolno używać tylko takich środków, których recepta zatwierdzona została przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego może wprowadzić obowiązek używania do skażenia wyłącznie środków uprzednio zbadanych w wyznaczonym laboratorium oraz wyda szczegółową instrukcję co do trybu badania środków skażających oraz sposobu ich zabezpieczenia i przechowywania.

§ 4. 1. We wszystkich przypadkach, gdy zakup spirytusu dokonany ma być po niższej cenie niż obowiązująca w sklepach detalicznych przy sprzedaży dla ludności, nabywca obowiązany jest w zamówieniu (umowie) wskazać cel, na jaki spirytus będzie użyty.

2. Użycie spirytusu na inne cele niż podane w zamówieniu (umowie) wymaga zezwolenia Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego powinien uzależnić udzielenie zezwolenia od uiszczenia przez nabywcę dopłaty w wysokości różnicy pomiędzy ceną, po jakiej spirytus został zakupiony, a ceną, po jakiej sprzedawany jest spirytus na cele, na które rzeczywiście ma być użyty.

§ 5. W sprawach obrotu spirytem nie uregulowanych tym zarządzeniem zachowują moc przepisy dotychczasowe.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr